

Î N C H E I E R E

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Panov Dionis, succedat în drepturi de Panov Dora, împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru cu privire la obligarea recalculării indemnizației viagere, obligarea comunicării modului de recalculare a indemnizației și compensarea sumei neachitate din indemnizația viageră,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Panov Dionis, casată hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 mai 2015 și emisă o hotărîre nouă de admitere în parte a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 07 noiembrie 2014 Panov Dionis a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru, solicitînd obligarea recalculării indemnizației viagere în mărime de 85 % față de salariul de 12 441, 28 lei primit în funcția de judecător al Curții de Apel, începînd cu 01 ianuarie 2014, obligarea comunicării modului de recalculare a indemnizației și compensarea sumei neachitate din indemnizația viageră pentru perioada 01 ianuarie 2014 – 01 aprilie 2015, în sumă de 24 379, 20 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, de la 27 decembrie 2011 este în demisie onorabilă din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău conform Decretului Președintelui Republicii Moldova. Prin cererea din 30 mai 2011, a solicitat Casei Naționale de Asigurări Sociale acordarea indemnizației lunare viagere în mărime de 85 % din salariul primit în funcția de judecător al Curții de Apel, ținîndu-se cont de vechimea de peste 25 ani de muncă în funcție de judecător și indexarea salariului, însă pînă în prezent i se acordă pensie pentru vechime în muncă în mărime de 80 %.

Consideră reclamantul că, începînd cu 01 ianuarie 2014, în temeiul Legii cu privire la salarizarea judecătorilor, urma să primească 85 % din salariul de judecător de 14636,80 lei, adică 12441,28 lei și nu 10816 lei, sumă care o primește în prezent.

La nenumăratele adresări către Casa Teritorială de Asigurări Sociale sect. Centru, reclamantul nu a primit nici un răspuns, însă ulterior a fost invitat să depună cerere la stabilirea indemnizației viagere, pe motiv că beneficiază de pensie pentru vechime în muncă.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 mai 2015, acțiunea a fost respinsă.

La 29 mai 2015, Panov Dionis a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 mai 2015, solicitând casarea acesteia și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2015, s-a admis apelul declarat de către Panov Dionis și s-a casat hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 mai 2015. S-a admis parțial acțiunea înaintată de către Panov Dionis și s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să calculeze apelantului Panov Dionis indemnizația lunară viageră în mărime de 85 % din salariul de funcție de judecător al Curții de Apel Chișinău începând cu 01 ianuarie 2014, ținând cont de majorarea și indexarea salariului. În rest acțiunea a fost respinsă.

La 26 noiembrie 2015, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2015 și menținerea hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 mai 2015.

În susținerea recursului, Casa Națională de Asigurări Sociale a invocat că, instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și a încălcat normele de drept material.

Recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale consideră decizia instanței de apel drept nemotivată din punct de vedere juridic, deoarece nu se aduce nici un argument bazat pe norma legală care ar sta la baza admiterii pretențiilor intimatului, or, la moment nici o lege nu prevede că persoana care a activat în funcție de judecător are dreptul la indemnizație viageră. De asemenea, instanța de apel, pe lângă aplicarea unei legi abrogate care nu trebuia să fie aplicată, a apreciat arbitrar ca probă și cererea de stabilire a indemnizației viagere, anexată la dosar, fără a fi semnată și confirmată data recepționării de către Casa Națională de Asigurări Sociale, ceea ce a dus la soluționarea greșită a pricinii.

La 11 decembrie 2015, în adresa intimatului Panov Dionis a fost expediată copia recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

La 29 decembrie 2015, Panov Dora, în legătură cu decesul soțului Panov Dionis, a depus cerere de înlocuire a intimatului cu succesorul acestuia în drepturi.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 ianuarie 2016, a fost înlocuit intimatul Panov Dionis cu succesorul în drepturi – Panov Dora.

Succesorul intimatului nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Nu poate fi reținut argumentul recurente Casa Națională de Asigurări Sociale precum că instanța de apel a aplicat o lege abrogată și la moment nici o lege nu prevede că persoana care a activat în funcție de judecător are dreptul la indemnizație viageră, din următoarele considerente.

Analizînd materialele pricinii, instanța de recurs constată că, Panov Dionis s-a adresat cu cerere către Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la acordarea indemnizației lunare viagere în mărime de 85 % la 30 mai 2011 (f.d. 21). Art. 26 alin. (4) și (5) din Legea cu privire la statutul judecătorului, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 60 din 04 aprilie 2014. Prin urmare, la momentul adresării intimatului către Casa Națională de Asigurări Sociale erau în vigoare prevederile art. 26 alin. (4) și (5) din Legea cu privire la statutul judecătorului, potrivit cărora judecătorul demisionat are dreptul la pensie pentru vechime în muncă sau la o indemnizație lunară viageră în condițiile prezentei legi. Dacă judecătorul demisionat are o vechime în funcția de judecător de cel puțin 20 de ani, acesta beneficiază de o indemnizație lunară viageră de 80%; de

la 25 la 30 de ani – de 85%; de la 30 la 35 de ani – de 90%; de la 35 la 40 de ani – de 95%; de la 40 de ani și mai mult – de 100% față de salariul mediu plătit în funcția respectivă de judecător, ținându-se cont de indexarea salariului.

Astfel, instanța de recurs consideră că Curtea de Apel Chișinău corect a aplicat prevederile art. 26 alin. (4) și (5) din Legea cu privire la statutul judecătorului, în vigoare pînă la 16 mai 2014 și a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să calculeze apelantului Panov Dionis indemnizația lunară viageră în mărime de 85 % din salariul de funcție de judecător al Curții de Apel Chișinău începînd cu 01 ianuarie 2014, ținînd cont de majorarea și indexarea salariului, or intimatul-reclamant avea vechimea în funcție de judecător de 25 ani.

Referitor la argumentul recurentului precum că Panov Dionis nu a fost transferat de la pensie pentru vechime în muncă la indemnizație viageră, deoarece a refuzat personal semnarea cererii de transfer, instanța de recurs îl consideră neîntemeiat, deoarece prin înaintarea cererii de acordare a indemnizației viagere, la 30 mai 2011, intimatul și-a exprimat intenția de efectuare a acestui transfer. Astfel, motivul invocat de recurent nu constituie temei de refuz în acordarea indemnizației viagere.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursurilor invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru